

«Ξεκίνησαν με τους δημοσίους υπαλλήλους, τους οποίους αφού τους κατηγόρησαν, συνολικά, ως τεμπέληδες και ως σκανδαλωδώς υψηλόμισθους, έβαλαν στην γκιλοτίνα τους μισθούς και τις συντάξεις τους, με πρόφαση τη σωτηρία του ιδιωτικού υπαλλήλου.

Στη συνέχεια επελέγη ο άνεργος ως άλλοθι για τις περικοπές και την ουσιαστική κατάρρευση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα.

Επόμενος σταθμός: το ενιαίο μισθολόγιο, όπου εισάγονται σωρηδόν όλοι οι κλάδοι των εργαζομένων, χωρίς κριτήρια, μέτρα και σταθμά, με την υποκριτική δικαιολογία της ίσης αντιμετώπισης εκ μέρους της πολιτείας όλων των εργαζομένων. Δεν λένε βέβαια στην κοινωνία, ότι η εξίσωση που οραματίζονται και υλοποιούν είναι προς τα κάτω. Ότι το σκηνικό της καθημερινής ζωής που δημιουργούν, είναι να τρέμει ο πολίτης αν θα πληρωθεί, ή αν θα έχει δουλειά στο τέλος του μήνα. Αν θα μπορεί να αγοράσει ένα μπουκάλι γάλα για το παιδί του, τώρα που κι αυτό γίνεται τεκμήριο βάσει ενός φορολογικού, που ανάγει τον ασθενέστερο σε βασική πηγή άντλησης εσόδων και τον πλούσιο σε «προστατευόμενο τέκνο», φοροαπαλλάσσοντάς τον. Δεν λένε για τους χιλιάδες νέους που μεταναστεύουν στο εξωτερικό, για να αποφύγουν τη βία της ανεργίας.

Συμφηφίζουν τα 800 και 900 άντε 1500 ευρώ που παίρνουν οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ και τον ΗΣΑΠ, είτε στο κατασκευαστικό, είτε στο λειτουργικό κομμάτι, με τους μισθούς των 12.000 και 22.000 ευρώ που παίρνουν οι ειδικοί σύμβουλοι, επιστημονικοί συνεργάτες και γραμματείς της εταιρείας, για να πουν στον κόσμο, ότι ο εργαζόμενος στις συγκοινωνίες αμείβεται κατά μέσο όρο με 3000 και 4000 ευρώ, άρα αυτό είναι σκάνδαλο, άρα πετσοκόψτε τους. Τίνος όμως τους μισθούς; Του εργαζόμενου και του απλού υπαλλήλου, όχι φυσικά του

μεγαλοσυμβούλου.

Αυξάνουν τα τιμολόγια της ΔΕΗ, εξισώνουν το πετρέλαιο θέρμανσης με αυτό της κίνησης, φορολογούν με 26% από το 1ο ευρώ τον μικροεπαγγελματία - αυτοαπασχολούμενο, με 22% και 32% τον απλό εργαζόμενο, με αιτιολογία την επίτευξη των στόχων που προβλέπονται, από το μεγαλύτερο πρόγραμμα δημοσιονομικής πειθαρχίας που εφαρμόστηκε ποτέ από χώρα, σε καιρό ειρήνης, όταν την ίδια στιγμή κρύβουν τις λίστες που περιέχουν δεκάδες δισεκατομμυρίων ευρώ, από φοροαποφυγή και υπεξαίρεση δημοσίου χρήματος, όταν μέσω της κακουργηματικής παραποίησης στοιχείων, διόγκωσαν το χρέος που οδήγησε τη χώρα στο Μνημόνιο.

Ενώ λοιπόν επιβάλλουν την ατιμωρησία στους εμπλεκόμενους στο καθεστώς κλεπτοκρατίας που έχει εγκαθιδρυθεί στη χώρα τα τελευταία 30 χρόνια και περνάει στα ψιλά γράμματα η ιδιοκτησιακή λογική για το κράτος, που εξέφρασαν πρόσφατα πολιτικοί ιθύνοντες (Βενιζέλος, Δένδιας), σημειώνεται παταγώδης αποτυχία στους οικονομικούς στόχους. Ο προϋπολογισμός στα έσοδα έπεσε έξω πάνω από 4 δις και το πρωτογενές έλλειμμα αυξήθηκε κατά 2,4 δις ευρώ. Η αλήθεια αυτή αποκρύπτεται με λογιστικά τρικ, που φωτογραφίζουν τις ένδοξες μέρες της ΕΛΣΤΑΤ πριν την υπογραφή του 1ου Μνημονίου.

Όλα αυτά συμβαίνουν τη στιγμή που συντελείται άλλη μια μεταμόρφωση του διλλήματος που μπαίνει εκβιαστικά στην ελληνική κοινωνία, τα τελευταία 3 χρόνια, από τη μνημονιακή πολιτική. Από το «μαζί τα φάγαμε!», το «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», το «μνημόνιο ή χρεωκοπία» και το «δόση - μέτρα ή κατάρρευση», σήμερα βρισκόμαστε στο «αποκρατικοποιήσεις ή νέα μείωση μισθών και συντάξεων». Σαν να μην συντελείται, τα τελευταία 2 χρόνια, ολική κατάρρευση μισθών και συντάξεων και παράλληλη θέσπιση μηχανισμού αυτόματης περεταίρω μείωσης αποδοχών.

Έτσι για να εξασφαλιστούν τα δάνεια και μάλιστα προκαταβολικά, εκποιείται η δημόσια περιουσία, η οποία αντιμετωπίζεται πλέον ως πανωτόκι! Η Ελλάδα εκλαμβάνεται σαν μια επιχείρηση, η οποία εκποιεί τα πάγιά της!

Με αυτή τη λογική λοιπόν, παραχωρείται κοψοχρονιάτικα το 51% των μετοχών της κερδοφόρας δημόσιας επιχείρησης ΕΥΑΘ στην εταιρεία ΣΟΥΕΖ, από την οποία προσπαθεί να απελευθερωθεί ο Δήμος του Βερολίνου, όπου στη Γαλλία σημείωσε τρομερή αποτυχία όταν ανέλαβε τη διαχείριση του συστήματος ύδρευσης και αποχέτευσης και εκδιώχθηκε κακήν κακώς!!!. Ξεπουλιέται το Τ.Τ. με την συνταγή της Αγροτικής και υπάγονται στο

ΤΑΙΠΕΔ όσες δημόσιες δομές έχουν απομείνει.

Με αυτό τον τρόπο, οδηγούμαστε στη δημιουργία μιας χώρας, χωρίς μοχλούς ανάπτυξης, όπως είναι οι δημόσιες επιχειρήσεις και χωρίς τη δυνατότητα αυτοτελούς διεθνούς παρουσίας.

Ως ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ, με πλήρη εμπιστοσύνη στην ελληνική κοινωνία, προτάσσουμε την πεποίθηση, ότι το μνημόνιο της λιτότητας είναι ήδη νεκρό. Ότι η δανειακή σύμβαση πρέπει να γίνει αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης. Ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο, ούτε συνολικά πραγματικό, άρα επιτάσσεται η διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του και η αποπληρωμή του υπολοίπου, να γίνει με βάση τη συμφωνημένη, σε επίπεδο ευρωπαϊκής συνδιάσκεψης, υλοποίηση ενός μορατόριουμ πληρωμών. Ότι το πολιτικό μας σύστημα χρειάζεται μια εκ βάθρων αλλαγή, ώστε να πάψει να αποτελεί πεδίο δόξης λαμπρό, για διάφορους κρατικοδίαιτους κλεπτοκράτες. Ότι το Δημόσιο δεν είναι φέουδο κομμάτων, αλλά χρειάζεται μια πλήρη εξυγίανση και όχι υποτίμηση, ώστε να εξυπηρετεί αποκλειστικά τις πραγματικές ανάγκες του πολίτη. Ότι το φορολογικό σύστημα δεν είναι για να βάζει στο απυρόβλητο τους έχοντες, αλλά για να εμπεδώνει τη φορολογική δικαιοσύνη με απόλυτο σεβασμό στην φοροδοτική ικανότητα. Ότι οι τράπεζες πρέπει να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη και όχι να χρησιμοποιούν τις δόσεις και τις ανακεφαλαιοποιήσεις για να βγάζουν οι ιδιοκτήτες τους θετικούς τους ισολογισμούς.

Ότι σε τελική ανάλυση, υπεράνω όλων στόχος μιας πολιτείας, είναι η ευημερία των πολιτών της. Καλούμε την ελληνική κοινωνία να φωνάξει: ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ!.»